

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 3. Missa mirabiliter SS. Eucharistia morituris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

Sap. 1.

ce, quem mihi negastis, ipse mihi se non negavit: apparuitq; hostia in ore eius, & impletum est in eo, quod per Sapientiam dictum est: Diligite iustitiam, qui indicatis terram. Sentite de Domino in bonitate, & in simplicitate cordis, querite illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum. Episcopus autem pavens tantum miraculum ubiq; divulgavit, per quem etiam quibusdam Abbatibus ordinis nostri innotuit, qui anno praterito illud in capitulo generali recitauerunt, cunctis Dominum glorificantibus, qui facit mirabilia magna solus. Hæc Cæsarius. Multi, repentina morte, vel domi, vel in campis, sublati, hoc sacro viatico non destituerentur, nisi iustitiã ipsi prius, destituerent. Iustos diuina iustitia non deserit.

§. III.

Missæ mirabiliter SS. Eucharistia morituris.

Niceph.
l. 13. hist.
Eccles. c.
37. & Sur.
27. Ianu-
arij,

Aliquando autem ipse venit, in Eucharistia, Christus, & mansionem facit apud eum, qui illum diligit; aliquando, per Diuos aliosue dapiferos, vult sacrum hunc hominibus cibum apportari. De Ioanne Chrysostomo Nicephorus aliique memorant, ei in exilium misso, longiq; itineris fatigatione labefactato ac morti proximo, noctu, oranti, Petrum & Ioannem Apostolos, qui vi-

tæ eius duces fuerant, astitisse, & perquam amicè cum eo collocutos, primùm victoriam aduersus dæmones; tum migrationem ad Deum; postea, quæ eum exceptura esset bonorum perceptio, lætantissimè annunciauisse. His, cum ingenti lætitia, significatis, cœlesti & ineffabili corporis Christi efica eum pauerunt: ex quo tempore postea nihil cibi sumpsit. Dicta hæc ab eis sunt, quibus ille ea secum versantibus concedidit. Exulauit igitur à sua Ecclesia Chryso- stomus, non exulauit à Deo. Non habuit sacerdotem in terris, de cuius manibus sumeret panem Angelorum, sed habuit Pontificem Petrum, habuit Ioannem Euangeli- stam. Quemadmodum & B. noster Stanif- laus Koska habuit Angelos, S. Barbara patrocinante, ac sacrã synaxin ei impetrante, in cuius vita legerat, quòd, qui se illi deuotum commendaret, sine sacra Eucharistia, non esset ex hac vita migraturus. Hunc ad modum, vel in solitudine, Maria Aegyptiaca procul venientem eremitam habuit, à quo, corpus Christi Domini sumtura, postu- lauit, dici Symbolum Apostolicum, & Do- minicam inchoari orationem, qua finita, cœli Dominum suscepit, & extensis ad astra mani-

Francisc.
Succin. in
vita eius.

Sur. 9.
 April. ex
 Paulo
 Diacono.
 Martyro-
 log. A-
 don. Ar-
 chiep.
 Treuir.
 13. Dec.
 Cæsar.
 lib. 9.
 cap. 49.

manibus, cum multo fletu ingemiscens clama-
 mauit: *Nunc dimittis, Domine, ancillam tu-
 am, secundum verbum tuum, in pace: Quid
 viderunt oculi mei salutare tuum.* Quis de-
 speret de cibo corporali, si Christus oues fu-
 as, sua carne, sic iudicat pascendas? Qui
 etiam Luciam virginem Syracusanam, gla-
 dio in guttur infixio, tam diu seruauit viuâ
 donec à veniente sacerdote sacrâ commu-
 nione reficeretur. Cui similem de milite hi-
 storiam, immo mirabiliorem, refert fide
 dignus author Cæsius. Nam tertio die
 suspensus, sub Friderico Imperatore, in pa-
 tibulo vixit, ob SS. Trinitatem, & quina
 Christi vulnera quotidie culta, vt in fine,
 viatico cœlesti non careret. Igitur depositus
 è furca à sacerdote accepit, quòd petiuit,
 peccatorum scilicet absolutionem, & cor-
 poris Christi communionem: qua accepta,
 mox expirauit, ad eum profectus, sine quo
 comite, noluit ex hac vita migrare. O si
 quotidie mortis memores, quotidie diuinũ
 hoc viaticum à Deo peteremus! quàm pa-
 ratus est ille ad se dandum? Solliciti sumus
 de præstante medico, qui, illo tempore, do-
 lorem leniat; &, si morbum pellere non
 potest, mortem saltem differat; & animæ
 medi-

medicum, archiatrum Christum, non inuocamus quotidie? At medici tum conclamatos plerumque deserunt, Christo non deferente, ni prius illum ipsi deseramus. Magnū quiddam & desiderijs nostris valde dignum debet esse Eucharistia, sine qua hominum Redemptor sibi amicissimos nō vult ē vita decedere.

§. IV.

Desiderio Eucharistia quantam vim inesse docuerit D. Franciscus?

Scribit D. Bonauentura, Ciuem Caietanum Bartholomæum nomine; dum in S. Francisci templo construendo laboraret, ruina trabis percussus morti proximum, idem viaticum postulauisse; sed cum monachus, antē decessurum existimaret, quā, tantā loci distantia, afferri sacra Eucharistia posset, prolatis opportunē B. Augustini verbis, animam agenti dixit: *Crede, & manducasti.* Ille igitur, quem ore sumere Christum non potuit, corde flagrantissimo desiderauit. Vide mihi, mi Lector, quā prompta manu adsit Deus, cum deest auxilium humanum. Nam D. Franciscus, cum vndecim fratribus, se illi stitit, atque adpectoratū strictissimis brachijs gestans agniculum, ad lectum

S. Bonauent. in vita S. Francisci c. 3. de miraculis,